

Sygn. akt II KK 63/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **S.C.**

skazanego z art. 244 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 15 marca 2018 r.,

kasacji, wniesionej na korzyść oskarżonego przez Ministra Sprawiedliwości -
Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w R.

z dnia 21 grudnia 2009 r., sygn. akt II K .../09,

**1. uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia
wobec S.C. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów
mechanicznych w ruchu lądowym na okres 10 lat;**

**2. obciąża Skarb Państwa wydatkami postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W dniu 3 listopada 2009 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w R., skierował
do Sądu Rejonowego R. akt oskarżenia przeciwko S.C. wraz z wnioskiem o

wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i orzeczenie uzgodnionej ze S.C. kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat, karę grzywny w rozmiarze 150 stawek dziennych przyjmując równoważnik jednej stawki na kwotę 10 zł oraz środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 10 lat.

Sąd Rejonowy w R., na posiedzeniu w dniu 21 grudnia 2009 r., uwzględnił złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k. wniosek prokuratora i wydanym w tym dniu wyrokiem, sygn. akt II K.../09, uznał S.C. winnego zarzucanego mu czynu z art. 244 k.k., polegającego na tym, że w dniu 5 września 2009 r. o godz. 10.00 w miejscowości B. ul. D.[...], powiat r., woj. ł., około godz. 10.00 naruszył sądowe zakazy prowadzenia pojazdów wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, orzeczone prawomocnymi wyrokami sądu Rejonowego w P., sygn. akt VI K .../08, z dnia 23 marca 2009 r., na okres 84 miesięcy, Sądu Rejonowego w R., sygn. akt .../09, z dnia 11 lipca 2007 r. na okres 60 miesięcy i sygn. akt VI K .../07 z dnia 29 stycznia 2007 r. na okres 36 miesięcy, w ten sposób, że jechał jako kierujący samochodem marki Fiat Fiorino o nr rej.[...], po czym orzekł wnioskowane przez prokuratora kary i środek karny.

Wyrok ten uprawomocnił się niezaskarżony przez żadną ze stron.

Kasację od tego wyroku wniósł Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny. Zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na korzyść S.C. i zarzucił wyrokowi „rażące i mające istotny wpływ na jego treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa karnego procesowego i materialnego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na niezasadnym uwzględnieniu wadliwego wniosku prokuratora złożonego na podstawie art. 335 § 1 k.p.k. i wydaniu przez Sąd Rejonowy w R., na posiedzeniu w dniu 21 grudnia 2009 r., wyroku skazującego za czyn z art. 244 k.k., mocą, którego orzeczono wobec S.C. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat, podczas gdy przepis art. 42 § 1 k.k. przewiduje możliwość orzeczenia takiego zakazu jedynie w odniesieniu do skazanego za

przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, co w konsekwencji spowodowało rażące naruszenie przywołanego przepisu prawa materialnego”.

Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja okazała się oczywiście zasadna i podlegała uwzględnieniu w całości na podstawie art. 535 § 5 k.p.k.

Zarzut, że w przedmiotowej sprawie doszło do rażącej i wywierającej istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazy art. 42 § 1 k.k., jest trafny. Wszak w myśl art. 42 § 1 k.k. obowiązującego w chwili czynu, sąd mógł orzec zakaz prowadzenia pojazdów określonego rodzaju w razie skazania osoby uczestniczącej w ruchu za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, w szczególności jeżeli z okoliczności popełnionego przestępstwa wynika, że prowadzenie pojazdu przez tę osobę zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Innymi słowy, można orzec przedmiotowy środek karny tylko w sytuacji skazania sprawcy za przestępstwo określone w rozdziale XXI Kodeksu karnego. S.C. został zaś oskarżony a następnie skazany za występki niestosowania się do orzeczonych środków karnych (art. 244 k.k.), który stanowi przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości umiejscowione w rozdziale XXX Kodeksu karnego. Podkreślić należy, iż dopiero ustawą z dnia 23 marca 2017 r. - Zmiana ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2017 poz. 966) dodano art. 42 § 1a k.k., który przewiduje obligatoryjny terminowy zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, w razie skazania za czyn z art. 178b lub art. 180a albo za czyn z art. 244, jeżeli czyn sprawcy polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Rażąca obraza tego przepisu prawa materialnego była następstwem, równie oczywistego, naruszenia przez Sąd Rejonowy w R. przepisów prawa procesowego, tj. art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego, sąd, rozpoznający wniosek z art. 335 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar lub innych środków, zobligowany jest na podstawie art. 343 k.p.k. do dokonania kontroli zasadności i legalności wniosku

zarówno merytorycznie, jak i pod kątem przepisów prawa materialnego jak i procesowego. Dopiero po dokonaniu takiej kontroli możliwe jest bądź uwzględnienie wniosku i wydanie wyroku (art. 343 § 6 k.p.k.), bądź zwrot sprawy prokuratorowi i ewentualne rozpoznanie jej na zasadach ogólnych (art. 343 § 7 k.p.k.) (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2017 r., III KK 335/17, LEX nr 2341779; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 czerwca 2017 r., II KK 124/17, Lex nr 2321875).

W toku tej kontroli w sprawie S.C. Sąd Rejonowy w R. nie dostrzegł, że postulowany zakaz dotyczył tylko przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Uchybienia te miały istotny wpływ na treść wyroku, skoro w ich następstwie doszło do bezpodstawnego orzeczenia wobec oskarżonego środka karnego.

Stąd też należało uwzględnić kasację i w zaskarżonej części wyrok uchylić. Zaistniała nieprawidłowość mogła być wyeliminowana bez kierowania sprawy do ponownego rozpoznania przez *Sąd a quo*, nie ma bowiem potrzeby ponownego rozstrzygnięcia w tym przedmiocie.

Orzeczenie o wydatkach wynika z treści art. 638 k.p.k.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

a.ł